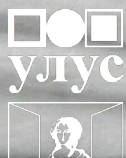

12.

ИЗЛОЖБА
ВАЈАРА И
ВАЈАРКИ
СРБИЈЕ

СКУЛПТУРА

23

Уметници/е:

Бошко Атанацковић, Вера Станарчевић
Вида Станисавац Вујчић, Владислава Крстић
Гордана Вујовић, Горски Кабадаја
Дамјан Божовић, Дариа Јевтић
Дарко Омчикус, Драгана Којић
Драгана Росић, Душан Дудварсзку Стипић
Иван Марковић, Ивана Миланов
Ивана Радовановић, Ивана Шекуларац
Јована Туцовић, Катарина Гајовић
Катарина Поповић, Лена Јовановић
Лидија Ристић, Марија Пуцаревић Стијовић
Марко Кресоја, Мице Поптсис
Милорад Панић, Милош Шарић
Мина Каљевић, Наталија Ранковић
Ненад Гајић, Никола Радосављевић
Нина Недић, Предраг Ложаић
Раде Марковић, Славица Лазић Дундас
Славиша Михајловић, Тамара Цветић Черне
Татјана Каравелић, Тодор Павловић
Јелисабет Анастасиа Сантибанез Божић

Дијалог између уметника и стварности: ка слободи уметничког израза

Вајарска секција Удружења ликовних уметника Србије (УЛУС) организатор је дванаесте у низу годишње изложбе вајара и вајарки у Уметничком павиљону „Цвијета Зузорић“, у оквиру које своје радове и уметничка промишљања излаже тридесет и осам уметника са територије Републике Србије.

Занимљиво је осврнути се на чињеницу да је Уметнички павиљон у време свог настанка, пре готово стотину година, био први и једини наменски изложбени простор у Београду. Павиљон је изграђен 1928. године залагањем Друштва пријатеља уметности „Цвијета Зузорић“ са циљем да „шири интерес за уметност и ствара услове за њен напредак и развитак у нашем народу“ (Бранислав Нушић, начелник Уметничког одељења Министарства просвете). За културни живот Београда је имао такав значај, да је у потпуности поистовећиван са ликовним животом града. И све до Другог светског рата УП „Цвијета Зузорић“ остаје једини изложбени простор у Београду, место где су се одржавале све међународне изложбе, гостујуће изложбе иностраних галерија и музеја, као и изложбе истакнутих домаћих уметника. „Цвијета Зузорић“, кућа уметности и део комплекса београдске тврђаве у парку Мали Калемегдан, као наменски галеријски простор, од 1929. године сведочанство је уметничких токова ширег подручја, обухватајући временске периоде модерне, постмодерне и савремене уметности. Отуд УП „Цвијета Зузорић“ данас представља и простор сећања, у коме су се окупљала и где су излагала најзначајнија имена београдске и домаће уметничке сцене. У складу са идејом о потреби за домом културе намењеном за уметнике и њихов рад, поверен је струковном Удружењу ликовних уметника Србије (УЛУС), које око себе окупља бројне ствараоце, и за које „Цвијета Зузорић“, поред тога што је галерија са престижним манифестацијама и признањима, и матични простор друштва.

Изложба вајара и вајарки је једна од уметничких манифестација коју УЛУС, сада већ у деценијском континуитету, организује од 2011. године. Концепт изложбе има за циљ подршку вајарској ликовној сцени, а годишњи пресек домаћег стваралаштва драгоцен је прилика да се у адекватном изложбеном простору сагледају поетике и лични домети веће групе уметника, радови селектованог узорка који репрезентују домаћу савремену продукцију.

Значајна карактеристика концепта позива је и у отворености за учешће, која омогућава свим активним ствараоцима са територије Републике Србије, укључујући и ауторе који нису чланови Удружења, да конкуришу и буду уврштени у поставку. Битна одлика ове групне изложбе јесте и тражена слобода уметничког израза, уз незаобилазан и елиминациони конкурсни услов да се представе радом који је део актуелне продукције уметника, настао у претходних пет година. Изложба није омеђена ни тематски, жанровски, стилски или генерацијски, већ је конципирана у духу потпуне отворености према различитим уметничким оријентацијама и исказима.

Отварајући врата свим уметницима, ликовним приступима и медијима, пружа увид у текућу уметничку продукцију са тежњом да у континуитету прати и бележи промене на вајарској сцени - онако како настају и нестају.

С друге стране, вајарска уметничка смотра ставља акценат и на стваралаштво млађих уметника, који јој се одазивају у великом броју, тежећи афирмацији свога рада. Уз неколицину уметника старије генерације и ликовно оформљене уметнике средње генерације, аутори претежно млађе генерације свој истраживачки пут отпочет на студијама приказују радовима које сматрају репрезентативним у смислу остварене поетике и индивидуалности приступа, тиме пружајући потребан увид у актуелно стваралаштво.

Овогодишња поставка приказује обиље еkleктично примењених уметничких праваца карактеристичних за подстмодерну. Међу најзаступљенијим приступима, баш као и претходних година, јесте истраживање форме и простора, као и органски и тактилно доживљена скулптура и пластика. Заступљени су и класични вајарски материјали и поступци, примењени на фигурацију али и на апстраховане и симболичке форме, и, као што је и за очекивати, изразито су заступљене комбиноване технике и материјали карактеристични за савремено доба.

Преовлађују галеријски формати радова, мањи до средњих димензија, а значајан број радова је одређен сугестивним или разрешујућим називом, такође у духу савременог тренутка. Интимистичке димензије радова, међутим, сугеришу и ограничења у могућностима уметника у овој врсти ликовног и визуелног изражавања, које захтева специфичне услове за рад, адекватан простор, материјале и алате. Отуд је ревијално излагање у оквиру групне поставке, једна од важних и малобројних прилика да се вајари, нарочито млађе генерације, представе публици и стручној јавности, будући да самостално наступање захтева и значајна улагања у продукцију која за многе уметнике није доступна.

Постмодерна 21. века се и на овогодишњој изложби огледа у радовима који су одраз текућих истраживачких поступака и процеса, без монументалних уметничких искорача или експеримената. Међутим, уметнички израз, одабир мотива и поједина врцава, духовита решења су и даље одраз вишедеценијског положаја уметника у друштву, посебно вајара и вајарки, који до дубљег дефинисања културне сцене, уметничког тржишта или појаве нових мецена, упориште и подршку проналазе у оквиру свог уског круга породице, пријатеља и уметничких удружења.

Уметничко и људско вјерују којим радови зраче, евидентирају појединачна промишљања и актуелна ликовна сагледавања или пак ограничења. Траже се смернице и дубљи подстицај, а циљ је слобода уметничког израза, тог личног „покрета душе“, где је друштвени контекст и савремени тренутак у коме настају, важан чинилац за профилисање индивидуалности ауторског израза. Резултат изложбе је континуитет дијалога између уметника и стварности.

Зорица Атић, историчарка уметности - кустоскиња

Бошко Атанацковић (1940)
Вртешка са четири осе
Дрво и клирит, 47x45x55cm, 2023.

Вера Станарчевић (1953)
Блуза са капуљачом
Папир маше, 47x42x32cm, 2022.

Вида Станисавац (1981)
Гола Маја
*Просторна видео-инсталација,
рељеф у гипсу и видео пројекција,
180x200 cm, 13 минута, 2022.
Обрада звука: Сава Илија Брђански*

Владислава Крстић (1978)
Акт
Бронза, 52x13x26cm, 2023.

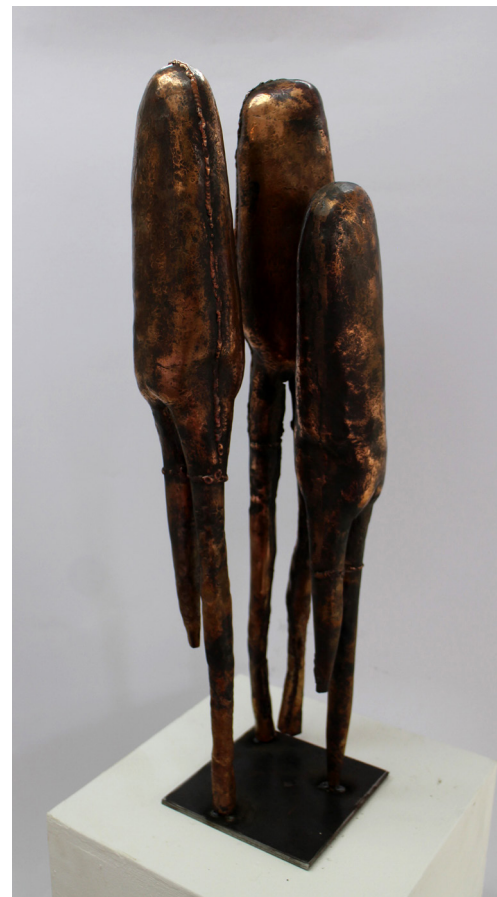

Гордана Вујовић (1979)
Уље на платну II
Комбинована техника, 45,5x39,5x50цм, 2019.

Горски Кабадаја (1981)
ЕКВ низ (Емоције Кроз Време)
*Восак, теракота, бронза, гипс, патинирани гипс,
50x12x50цм, 2003-23.*

Дамјан Божовић
Усред
Ковани бакар, 61x15цм, 2023.

Дариа Јевтић (2000)
Сенке
Метал, 59x25x22цм, 2022.

Дарко Омчикус (1973)
Зима I
Челик, алуминијум, бакар,
62x62cm, 2022.

Драгана Којић (1968)
Крива
Каменина и енгоба,
12,3x14,5x33cm, 2022.

Драгана Росић
Синтеза
Дрво и теракота,
35x35x30cm, 2023.

Душан Дудварсзку Стипић (1996)
Ахис мунди – Тестиси Душног брава
Комбинована техника: гвоздени
профили, вуна, 53x53x333cm, 2023.

Иван Марковић (1981)
Алуминимани
Алуминијумска фолија,
12x106x98цм, 2023.

Ивана Радовановић (1983)
Стил лајф I
Ливено гвожђе, 54цм; 12x50x100цм, (са постаментом), 2019.

Ивана Миланов (2001)
Без назива
Брест и буква,
200x100x100цм, 2023.

Ивана Шекуларац (1984)
Торзо
Керамика, каменина,
бетон, ватра,
61x28x28цм, 2020.

Јована Туцовић (1990)
Торзо
Ковани метал, 80x45x35цм, 2023.

Катарина Поповић (1996)
Лименка
*Порцелан, варијабилне
(65x50цм; једна 18x9цм),
2022/23.*

Катарина Гајовић (1999)
Сингуларитет
Дрво, метал, 70x33x31цм, 2023.

Лена Јовановић (1986)
Пролонгирад
*Теракота, инсталација
520x50x50цм, 2023.*

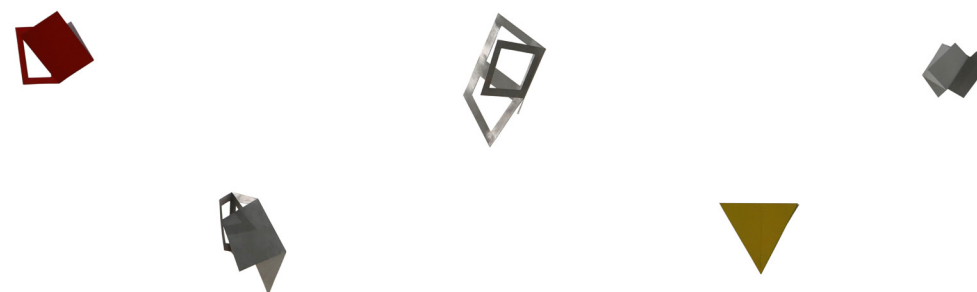
Лидија Ристић (1988)
Red 40 Bloodletting on
Soft Invert Sugars
3Д штампа на
штампањој тканини,
50x55x65цм, 2021.

Марко Кресоја (1984)
Чарли Акробата
Комбинована техника,
205x53x163цм, 2021.

**Марија Пуцаревић
Стијовић (1997)**
Деструкција
Порцелан, 20x20x12цм,
2023.

Мице Поптсис (1950)
Триангл
Алуминијум, око 30цм,
2023.

Милорад Панић (1980)
Преображене имажинације 1, 2
Пластифицирани алуминијум,
алуминијум, бронза, 110x44x27cm, 2023.
Дрво, шпер, 103x50x14cm, 2022.

Мина Каљевић
Четка
Метал, лепак,
арматура,
220x64x46cm, 2021.

Милош Шарић (1987)
Дочек
Варено гвожђе, 41,5x81,5x28cm, 2022.

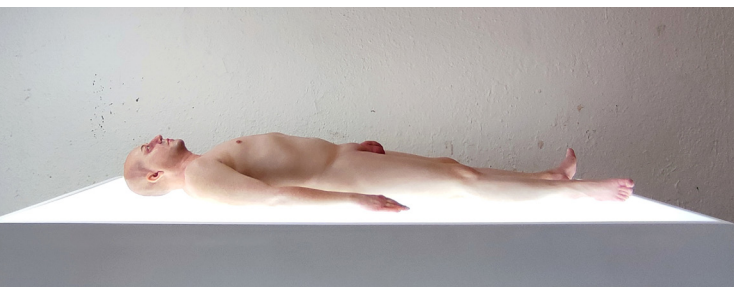

Наталија Ранковић
(1998)
Еманација форме
Глазирана теракота,
40x50cm, 2023.

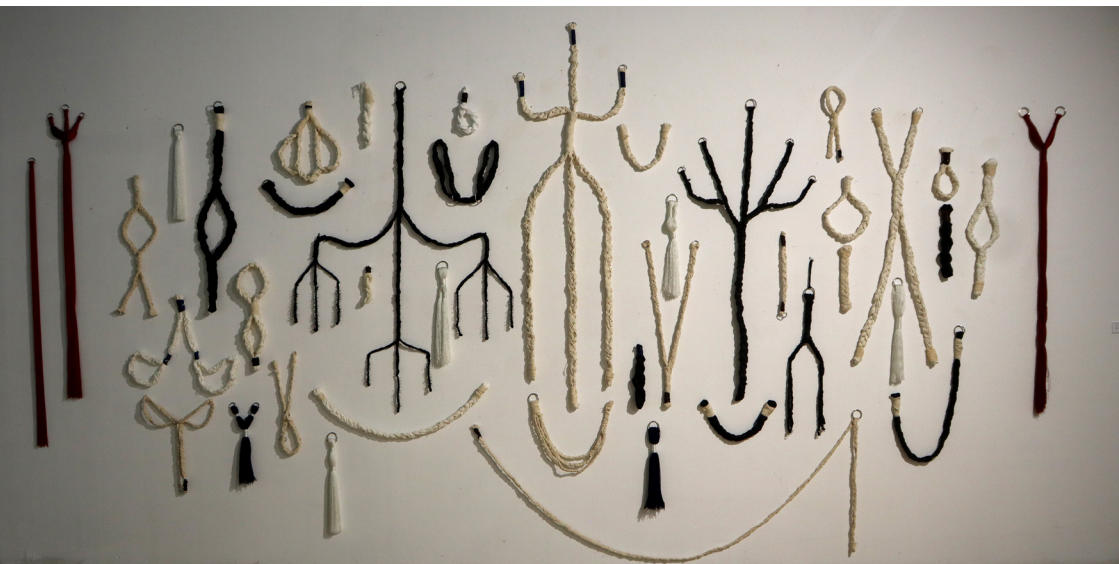

Ненад Гајић (1982)
Трансценденце
Микс медиа: силикон,
длака, пластика,
метал, степер, мотор,
елетроника, лед светло,
70x30x14,5цм, 2023.

Дреам гирл
Микс медиа: силикон,
алпака длака, пластика,
метал, текстил,
медијанан, сундјер,
степер
мотор, елетроника,
54x34x24цм, 2021.

Никола Радосављевић (1991)
Механизми самоодбране
Текстилни реаду-маде, објекти: метал, текстил, приближно 5x2м, 2020-2022.

Нина Недић (1999)
Без назива
Теракота,
41x40x17цм (пре
печења), 2023.

Предраг Ложаић
Печат
Обрада дрвног
масива, 27x24цм

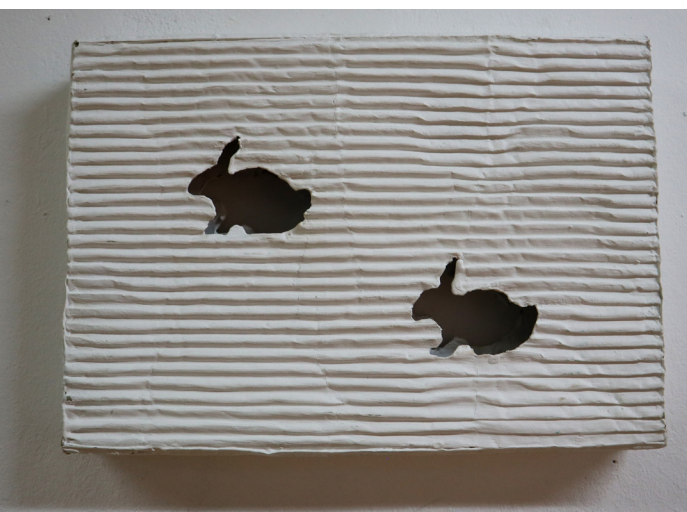

Раде Марковић (1957)
Комода за кабинет
министра војног
Скелатура (микс медиа),
45x55x110cm, 2023.

Славиша Михајловић (1991)
Правоугаона форма
Камен, 13x7,8x1,7cm, 2023.
Кружна форма
Камен, 13,3x14,5x1,5cm, 2023.

Славица Лазић Дундас (1976)
Пролази
Комбинована техника,
20x30cm, 2019.

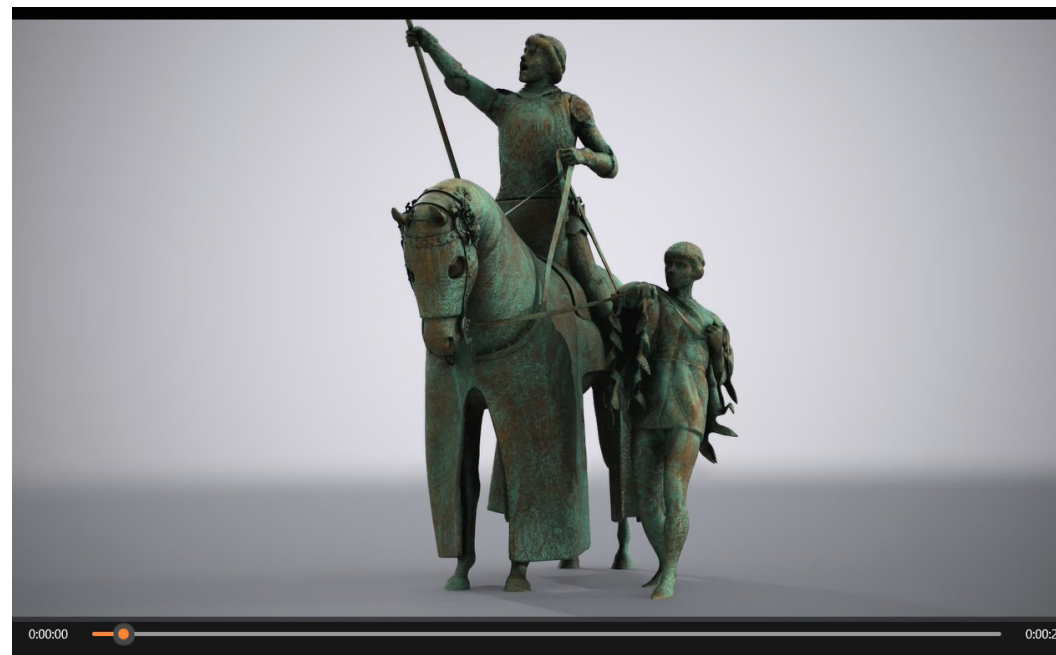

Тамара Цветић Черне (1980)
Мождана магла
Конбинована техника, дрво
и полуретанска пластика,
21x22x14,5cm, 2022.

Татјана Каравелић (1991)
Полихромија у камену
Комбинација магматских
стена (базалт/гранит/ габро),
30x31x30cm, 2020.

**Уелисабет Анастасиа
Сантисбанез Божић**
Без Назива
Метал, 47x43cm, 2023.

Тодор Павловић (1994)
Прељуб "Кесар"
Рад инспирисан сликом Паје Јовановића
"Крунисање цара Душана",
ЗД моделовање, 2023.

ИМПРЕСУМ

СКУЛПТУРА 23

12. ИЗЛОЖБА ВАЈАРА И ВАЈАРКИ СРБИЈЕ

29. јун - 15. јул 2023.

Уметнички павиљон “Цвијета Зузорић”

Издавач: Удружење ликовних уметника Србије

За издавача: Војислав Клачар, председник Управног одбора

Уметнички савет: Маја Симић (председница), Даниела Фулгоси (потпредседница), Ивана Милев, Данило Прњат, Даниел Глид, Марија Шавија, Исодора Фићовић, Слободан Дане Стојановић

Управни одбор: Војислав Клачар (председник), Милена Путник (потпредседница), Марија Кауларих, Владан Јеремић, Вахида Рамујкић, Милица Ружичић, Јован Јовић, Миодраг Роган, Јелена Јоцић

Уводни текст: Зорица Атић, историчарка уметности – кустоскиња

Организациони одбор изложбе, Вајарска секција: Ивана Милев, Вида Станисавац, Раде Марковић, Наталија Ранковић, Тијана Цветковић, Мице Поптсис

Селекциона комисија: Габриел Глид, Ивана Милев и Зорица Атић

Комисија за доделу награде: Здравко Јоксимовић, Петар Сибиновић и Никола Шуица

Техничка поставка: Срђан Матић и Александар Јанковић

Продуцент програма: Слободан Саиловић

Графички дизајн и прелом: Тијана Цветковић

Приказани радови на корицама: Мице Поптсис, Славица Лазић Дундас

Фотографије: љубазношћу уметника/ца

Штампа: Стандард 2, Београд

Тираж: 80

СР - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

730(497.11)“20”(083.824)

ИЗЛОЖБА вајара и вајарки Србије (12 ; 2023 ; Београд)

Скулптура 23 / 12. Изложба вајара и вајарки Србије, [Уметнички павиљон “Цвијета Зузорић”, 29. јун - 15. јул 2023.] ; [уводни текст Зорица Атић]. - Београд : УЛУС, 2023 (Београд : Стандард 2). - 27 стр. : илустр. ; 21 см

Тираж 80.

ISBN 978-86-6307-145-2

а) Изложба вајара и вајарки Србије (Београд) (12 ; 2023 ; Београд) -- Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 120241161